

Näs, sn, Jämtl. ö. doms. tg, Jämtl. l.

j næs sokn (r. 3)

1428 21/11 Sunne sn RAp or.

Näs

ib. (a tgo, yngre, ej medeltida hand)

Tr. DN III, nr 697; JHD I, nr 195

S.P.-L. 1975